

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arnold und Johann Harms als Gesellschaft
bürgerlichen Rechts

Strona pozwana: Freerk Heidinga

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Oldenburg — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Klauzula umowna zawarta w umowie mającej za przedmiot pozorne wykonanie ostatecznego i pełnego przeniesienia uprawnień do płatności, na podstawie której cesjonariusz jako posiadacz uprawnień do płatności ma obowiązek aktywacji tych uprawnień poprzez zagospodarowanie odpowiednich gruntów, lecz zobowiązany jest do przeniesienia na cedenta części przyznanych płatności

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie klauzuli umownej takiej jak ta, której dotyczy spór w postępowaniu przed sądem krajowym, mającej za przedmiot ostateczne przeniesienie uprawnień do płatności, na podstawie której cesjonariusz jako posiadacz uprawnień do płatności ma obowiązek aktywacji tych uprawnień i przenoszenia na cedenta bez żadnego ograniczenia czasowego całości lub części płatności wypłaconych mu z tego tytułu, pod warunkiem, iż klauzula taka nie ma na celu umożliwienia cedentowi zatrzymania części uprawnień do płatności, które formalnie zbył, lecz określenie ceny uzgodnionej za przeniesienie wszystkich uprawnień do płatności poprzez odniesienie do wartości tej części uprawnień do płatności.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 maja 2010 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy)
— TNT Express Nederland B.V. przeciwko AXA
Versicherung AG

(Sprawa C-533/08) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych —
Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie —
Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 71 —
Konwencje zawarte przez państwa członkowskie w sprawach
szczególnych — Konwencja o umowie międzynarodowego
przewozu drogowego towarów (CMR))

(2010/C 179/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TNT Express Nederland B.V.

Strona pozwana: AXA Versicherung AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 71 ust. 1, art. 71 ust. 2 lit. a) i art. 71 ust. 2 lit. b) akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych („Bruksela I”) (Dz.U. L 12, s. 1) — Stosunek do konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) podpisanej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r. — Zawistość sporu — Reguły odnoszące się do zbiegu przepisów

Sentencja

1) Artykuł 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w sprawie takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym mają zastosowanie postanowienia dotyczące jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania przewidziane w konwencji dotyczącej spraw szczególnych, takie jak zasada zawistości sporu określona w art. 31 ust. 2 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu

drogowego towarów sporządzonej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., zmienionej protokołem sporządzonym w Genewie w dniu 5 lipca 1978 r., i zasada dotycząca wykonalności określona w art. 31 ust. 3 tej konwencji, pod warunkiem że są w wysokim stopniu przewidywalne, ułatwiają prawidłowy wymiar sprawiedliwości i umożliwiają uniknięcie tak dalece, jak to jest tylko możliwe, ryzyka równoległych postępowań oraz zapewniają, na warunkach co najmniej równie korzystnych jak te przewidziane przez wspomniane rozporządzenie, swobodny przepływ orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych oraz wzajemne zaufanie w wymiar sprawiedliwości w ramach Unii (*favor executionis*).

- 2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do dokonania wykładni art. 31 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, ze zmianami.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 maja 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-545/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Łączność elektroniczna — Dyrektywy 2002/21/WE i 2002/22/WE — Dostawca usług szerokopasmowego dostępu do Internetu — Nałożenie w zakresie taryf za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu obowiązku uzyskania zatwierdzenia i ustalania cen na podstawie kosztów świadczenia tych usług — Brak analizy rynkowej)

(2010/C 179/11)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojszowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Dowgielewicz i M. Szpunar)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 16 i 17 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usług powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze

powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) oraz art. 16 i 27 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, s. 33) — Nałożenie na operatora obowiązku uzyskania zatwierdzenia detalicznych taryf za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu bez przeprowadzenia analizy rynkowej

Sentencja

- 1) Regulując detaliczne taryfy za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu bez uprzedniej analizy rynkowej, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy przepisów art. 16 i 17 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usług powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) w związku z art. 16 i 27 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej).

- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 maja 2010 r. — Christos Gogos przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-583/08 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Konkurs wewnętrzny zmiany kategorii — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy — Artykuł 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Nieograniczone prawo orzekania — Spór o charakterze majątkowym — Czas trwania postępowania przed Sądem — Rozsądny termin — Żądanie słusznego odszkodowania)

(2010/C 179/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Gogos (przedstawiciele: N. Koroziannakis i P. Katsimani, dikigoroj)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik i P. Anestis, dikigoros)